

Środa Popielcowa i Wielki Post

" W tym roku w 14 lutego wypada **Środa Popielcowa** jest to dzień, który rozpoczyna w Kościele katolickim okres Wielkiego Postu czyli czterdziestodniowej pokuty. Ta uroczystość ma pobudzić katolików do podjęcia zdecydowanej drogi osobistej odnowy i nawrócenia.

W Środę Popielcową katolicy rozpoczynają **czterdziestodniowy post**. Liczba 40 stanowi w Piśmie Świętym wyraz pewnej dłuższej całości, czasu przeznaczanego na jakieś konkretne zadanie człowieka lub zbawcze działanie Boga. W Wielkim Poście Kościół odczytuje i przeżywa nie

tylko czterdzieści dni spędzonych przez Jezusa na pustyni na modlitwie i poście przed rozpoczęciem Jego publicznej misji, ale i trzy inne wielkie wydarzenia biblijne: czterdzieści dni powszechnego potopu, po których Bóg zawarł przymierze z Noem; czterdzieści lat pielgrzymowania Izraela po pustyni ku ziemi obiecanej; czterdzieści dni przebywania Mojżesza na Górze Synaj, gdzie otrzymał on od Jahwe Tablice Prawa.

Okresy i dni pokuty są w Kościele katolickim specjalnym czasem ćwiczeń duchowych, liturgii pokutnej, pielgrzymek o charakterze pokutnym, dobrowolnych wyrzeczeń, jak post i jałmużna, braterskiego dzielenia się z innymi, m.in. poprzez inicjowanie dzieł charytatywnych i misyjnych. Z liturgii znika radosne "Alleluja" i "Chwała na wysokości Bogu", a kolorem szat liturgicznych staje się fiolet. Istotą pozostaje przygotowanie wspólnoty wiernych do największego święta chrześcijan, jakim jest Wielkanoc.

Wielki Post jest także okresem przygotowania katechumenów do chrztu. Każda niedziela wprowadzała w kolejne tajemnice wiary, a na Wielkanoc podczas Wigilii Paschalnej udzielany jest sam chrzest.

W pierwszych wiekach chrześcijaństwa przygotowanie do świąt Zmartwychwstania trwało tylko czterdzieści godzin. W późniejszym czasie przygotowania zabierały cały tydzień, aż wreszcie ok. V w. czas ten wydłużył się. Po raz pierwszy o poście trwającym czterdzieści dni wspomina św. Atanazy z Aleksandrii w liście pasterskim z okazji Wielkanocy z 334 r.

WIELKI POST

Z czego zrezygnuję w Wielkim Poście?

- Zrezygnuj z narzekania. skoncentruj się na wdzięczności.
- Zrezygnuj z pesymizmu. stawaj się optymistą.
- Zrezygnuj z gorzkich sądów. myśl życzliwie.
- Zrezygnuj z nadmiernej troski. zawierz Opatrzności Bożej.
- Zrezygnuj ze zniechęcenia. bądź pełen nadziei.
- Zrezygnuj z zawziętości. powróć do przebaczenia.
- Zrezygnuj z nienawiści. odpłacaj dobrem za zło.
- Zrezygnuj z negatywizmu bądź pozytywny.
- Zrezygnuj z gniewu. bądź cierpliwszy.
- Zrezygnuj z małostkowości stawaj się dojrzałszy.
- Zrezygnuj ze smutku. raduj się z piękna, które jest wokół ciebie.
- Zrezygnuj z zazdrości. módl się o ufność.
- Zrezygnuj z obgadywania. kontroluj język.
- Zrezygnuj z grzechu wracaj do cnoty.
- Zrezygnuj z rezygnowania. wytrwaj!

Tradycyjnemu obrzędowi posypania głów popiołem towarzyszą w Środę Popielcową słowa: "Pamiętaj, że jesteś prochem i w proch się obrócisz" albo "Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię".

Sam zwyczaj posypywania głów popiołem na znak żałoby i pokuty znany jest w wielu kulturach i tradycjach. Znajdujemy go zarówno w starożytnym Egipcie i Grecji, jak i u plemion indiańskich oraz oczywiście na kartach Biblii, np. w Księdze Jonasza czy Joela.

Liturgiczna adaptacja tego zwyczaju pojawia się jednak dopiero w VIII w. Pierwsze świadectwa o święceniu popiołu pochodzą z X w. W następnym wieku papież Urban II wprowadził ten zwyczaj jako obowiązujący w całym Kościele. Z tego też czasu pochodzi zwyczaj, że **popiół do posypywania głów** wiernych pochodził z palm poświęconych w Niedzielę Palmową poprzedzającego roku."

Dodano: 10-02-2018